

ת"פ 34950/08/16 - מדינת ישראל נגד יוליאן מאיר דבוש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 34950-08-16 מדינת ישראל נ' דבוש

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוליאן מאיר דבוש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יובל שלום

ב"כ הנאשם: עו"ד קטי צווסקוב

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו בכתב איושם מתוקן הורשע הנאשם ב-17 עבירות של קשירת קשר לפשע, 34 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא, 34 עבירות של זיוף מסמך בנסיבות מחמירות בצוותא, 34 עבירות של שימוש במסמך מזויף בצוותא, 17 עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה ו-17 עבירות של סיוע להתחזות כאדם אחר.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום : יולי 2014- מרץ 2016, יצרה חברת "רקיע 770 שירותי כ"א בע"מ", אשר עסקה במתן שירותי כח אדם לחברות שונות לרבות למפעל "בלדי בע"מ" בעפולה, קשר עם נתינים מאוקראינה ומגיאורגיה, לעיתים, עוד טרם הגעתם לישראל, על מנת להסדיר עבורם שלא כדין עבודה במפעל האמור, באמצעות תיעוד מזויף.

שון שוטה אשר שימש כמנכ"ל החברה ופעל לגיוס הנתינים הזרים, קשר קשר עם הנאשם ואחרים להסדרת עבודה במרמה עבור הנתינים, תוך שזיף מסמכים בצוותא עם הנאשם ועם אחרים.

יעקב מגרלשוילי, חברו של שוטה, פעל אף הוא בצוותא עם שוטה, הנאשם ואחרים להסדרת עבודה במפעל עבור הנתינים הזרים וזאת תוך שימוש בתיעוד מזויף. יעקב הוא אשר, בין היתר, שכר עבור נתינים אלה דירות ששימשו את הנתינים כדירות מעבר עד אשר הושמו לעבודה במפעל בעפולה וצילם אותם בתמונות פספורט ששימשו בהמשך לתיעוד המזויף. בחלק מן המקרים אף גבה בשם החברה עמלה לצורך הסדרת מקום העבודה במפעל.

כמו כן וכמפורט בהרחבה בפרטי האישום בכתב האישום, תפקידם של שוטה, יעקב והנאשם בחברה, היה, בין היתר, לזייף בצוותא עם אחרים, תעודות זהות הנחזות להיות תעודות זהות ישראליות, לזייף אישורים רפואיים, לצורך העסקת הנתינים במפעל ולקבל דמי גבייה שלא כדין מהנתינים הזרים עבור העסקתם במפעל.

גבראל טייב, אשר עבד בתקופה הרלבנטית כשכיר בחברה, קשר קשר עם הנאשם, שוטה, יעקב ואחרים לצורך העסקת הנתינים הזרים במפעל, שלא כדין, תוך שזייפו בצוותא תעודות זהות ואישורים רפואיים וקיבלו במרמה סכומי כסף, הן מהמפעל והן מהנתינים הזרים. תפקידו של גבי היה להתנהל אל המול המפעל בכל הנוגע להעסקת הנתינים מטעם שוטה והחברה, לערוך מול המפעל את חישוב שעות העבודה וחישוב המשכורות ולהעביר, באמצעות הנאשם, בשם החברה, את המשכורות לנתינים הזרים.

מעבר לכל המתואר לעיל, היה תפקידו של הנאשם להתנהל מול החברה ולדאוג לצרכיהם השוטפים של הנתינים הזרים עם הגעתם לישראל וזמן עבודתם במפעל מטעם החברה.

כך הסיע הנאשם את הנתינים הזרים ואף שכר עבורם דירות בעפולה וכן גבה מהם את שכר הדירה והוצאות שוטפות, סכומים אשר קוזזו ממשכורותיהם, אותן מסר לידיהם במזומן.

כמו כן, גבה הנאשם מהנתינים הזרים, בשם החברה, סכומי כסף לצורך הסדרת עבודתם במפעל וכן העביר את תמונותיהם לצורך הסדרת תעודות מזויפות על ידי שוטה או אחרים.

בעשרה מקרים שונים, לבקשת הנאשם, מסר ד"ר חוסיין חליילה, 10 תעודות רפואיות כוזבות לגבי 10 נתינים זרים שונים, לפיהם בדק כביכול נתינים אלה בדיקה רפואית כוללת ומצא את בריאותם תקינה וכי הם כשירים לעבוד במפעל וזאת על מנת שיתקבלו לעבודה במפעל. פרטי הנתינים הועברו לד"ר חליילה על ידי הנאשם. בעבור הנפקת אישורים רפואיים כוזבים אלה, קיבל ד"ר חליילה מהנאשם, בשם החברה, סכום של ₪ 1,000 עבור כל אישור.

הנאשם, יחד עם שוטה, יעקב, גבי ואחרים, זייפו תעודות זהות שנחזו להיות תעודות זהות ישראליות. בחלק מן המקרים נעשה שימוש בפרטים אישיים של אזרחים ישראלים ובחלק אחר נעשה שימוש בפרטים פיקטיביים.

באמצעות התיעוד המזויף, אותו העביר הנאשם למפעל, התקבלו הנתינים הזרים כעובדים מטעם החברה, במפעל.

כתנאי נוסף להעסקת הנתינים במפעל, גבו הנאשם, שוטה ויעקב מהנתינים הזרים סכומי כסף לצורך קבלת תיעוד רפואי כוזב, לפיו כביכול נבדקו בדיקה רפואית ונמצאו כשירים, הגם שבפועל לא עברו בדיקה כלשהי.

על סמך התיעוד המזויף כאמור לעיל, קיבלה החברה, באמצעות הנאשם והאחרים, במרמה, עמלה מהמפעל, בגין כל נתין זר שהושם כעובד במפעל.

בנוסף לכל אלה, גבו הנאשם, שוטה ויעקב מהנתינים הזרים, סמוך לתחילת עבודתם במפעל, סכומי כסף לצורך הסדרת עובדתם במפעל ולצורך הנפקת התיעוד המזויף. בחלק מן המקרים אף הוצג בפניהם מצג שווא לפיו מדובר בעבודה חוקית בישראל.

התביעה ייחסה לנאשם נסיבות מחמירות בשל התכנון המוקדם, השיטתיות במעשים, כמות האירועים, ההיקף הכספי המצטבר שהתקבל במרמה, הן מהמפעל והן מהנתינים הזרים, התחכום והשימוש במסמכים מזוייפים, הפגיעה באינטרסים הציבוריים והפגיעה העקיפה בכלכלת המדינה ובמדיניות ויסות כניסת עובדים זרים לישראל.

כתב האישום מונה 17 פרטי אישום ובו פירוט נרחב של 17 אירועים ספציפיים של מעשים מעין אלה.

בהסכמת הצדדים ובטרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם אל שירות המבחן לקבלת תסקיר.

מהתסקיר בעניינו עולה כי הוא כבן 54, גרוש, אב לשלושה ילדים בוגרים, אשר עבד במשך מספר שנים, עד אשר חלה במחלת פרקים והפך למוגבל בתפקודו. מוכר כנכה על ידי הביטוח הלאומי.

באשר לעבירות דנן, מסר הנאשם כי לא היה מודע לפן הבלתי חוקי שבמעשיו, כאשר פעל אותה עת מתוך רצון לסייע לחבר שעבד בחברת כח אדם, ללא קבלת תשלום מהחברה על מעשיו.

הוא מסר כי עם הזמן ולאור הכרותו עם העובדים הזרים, הפך לכתובת עבורם, אך לא פעל ביוזמתו, אלא על פי הנחיות חברו.

הוא מסר כי לא היה מודע לכך כי העובדים הזרים אינם חוקיים ולא היה מעורב בהסדרת תעודות זהות ומסמכים מזוייפים עבורם וכשהבין כי אין להם מעמד חוקי חדל ממעשיו.

הנאשם שב ושלל מעורבות בהתנהלות פלילית מכוונת. שירות המבחן התרשם כי גם באשר להרשעותיו הקודמות, בלט קושי מצידו של הנאשם לבחון את דפוסי התנהגותו הבעייתיים שבאו לידי ביטוי בביצוע חוזר של עבירות ולפיכך אף לא גילה הבנה או ביטא נזקקות לתהליך טיפולי לצורך עריכת שינוי במצבו.

הנאשם ביטא חשש מפני הטלת עונש מאסר בפועל, נוכח מצבו הבריאותי וצרכיו הטיפוליים במצבו זה, אשר יתכן לטעמו, כי לא יוכלו להענות במסגרת מאסר.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם הסובל שנים מקשיים תפקודיים אותם הוא משייך למחלתו. להערכת שירות המבחן מדובר בקשיים מהותיים נוספים כעולה מדפוסים אלימים ומהעדר מוטיבציה לפעול ולתפקד במסגרת מותאמת למצבו. לצד קשייו עולה מעורבותו בפרשה זו, אשר נראה כי ענתה על צרכיו להכרה ולתגמולים מיידים ומהירים ומבטאת עמדות בעייתיות. הנאשם נקט גישה מטשטשת אשר אינה מאפשרת לבחון

את הרקע לביצוע עבירותיו, ותאר עצמו כאדם חיובי הנמנע ממעורבות שולית. גישה זו עומדת בפער מהמיוחס לו בכתב האישום המתוקן. עמדתו זו מבטאת קושי בנטילת אחריות ואינה מאפשרת לו לבחון את דפוסיו, קשריו וצרכיו העומדים ברקע למעשיו.

לאור כל אלה לא מצא שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית.

שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית וקונקרטית, בעלת גבולות ברורים, כגון מאסר בעבודות שירות, בהתאם למגבלותיו הגופניות.

התביעה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, את הפגיעה ברשויות המדינה ובריבונותה. את הפגיעה בכלכלת המדינה ואת הפגיעה באוכלוסיות מוחלשות והכל לטובת בצע כסף. עוד ציינה התביעה את התחכום, התכנון והמרמה שעמדו בבסיס המעשים.

התביעה הציגה אסופה פסיקה על מנת להציג את רמת הענישה הנוהגת במקרים מעין אלה.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראוי לכל פרט אישום בנפרד, נע ממספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

לאור עמדתו של הנאשם כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, סבורה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית והולמת, אך לא כהמלצת שירות המבחן, דהיינו אין להסתפק בעונש המוטל בדרך של עבודות שירות.

בהתחשב בהודאתו של הנאשם באשמות, ובהעדר עבר פלילי רלבנטי, עתרה התביעה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם פתחה טיעוניה בכך, שכעולה מכתב האישום הרי אמנם נפגעו הסדר הציבורי ונפגעו רשויות המדינה, אך העובדים הזרים לא נפגעו כלל ועיקר, וכל גורמי החברה דאגו לכלל צרכיהם והם לא נוצלו.

היא הדגישה כי הנאשם עצמו לא היה עובד של החברה וכי החל במעשיו כסיוע לחבריו, וכיוון שלא עבד אותה עת בשל מחלתו, נחלץ לסייע להם בתחומים שונים, לבקשותיהם. הדבר היה על פי הנחיותיהם של האחרים, וכאמור, בשל שאותה עת היה הנאשם נעדר עבודה ולמעשה מתוך "שעמום" ורצון לסייע לאחרים.

עוד הוסיפה, כי כבר במהלך החקירה במשטרה נטל הנאשם אחריות על המעשים.

ב"כ הנאשם הדגישה כי לנאשם לא צמח כל רווח כספי ממעשיו.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם והפנתה אל תסקיר שירות המבחן ובעיקר אל ניסבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בו, הן במישור האישי והכלכלי והן במישור הרפואי. הנאשם סובל ממחלת פרקים קשה, בשלה אף

הוכר כנכה.

לטעמה בשל כל הנסיבות המנויות לעיל על ידה, עניינו של הנאשם אמור להיות בתחתית המתחם ובשל מצבו הרפואי הקשה אין להטיל עליו יותר מאשר עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הציגה אסופת פסיקה על מנת לתמוך בטיעוניה.

הוצגו מסמכים בדבר מצבו הרפואי והכלכלי של הנאשם.

הערכים המוגנים העיקריים שנפגעו בפרשה מסועפת ומורכבת זו, שעיקרה מעשי זיוף ומרמה הם פגיעה בחופש הרצון והבחירה של אלה אשר רומו, הונאת רשויות המדינה, פגיעה ביכולתה של המדינה לפקח ולשלוט ביעילות על נתינים זרים הנמצאים בשליטתה ופגיעה ביכולת לווסת את שוק העבודה.

נעשתה פגיעה משמעותית בנתינים הזרים עצמם וכן נוצרה אפשרות ממשית לפגיעה בשלום הציבור ובבריאותו משניתנו לנתינים אלה אישורים רפואיים שלא הסתמכו על מצג בריאותי ממשי ונכון.

הפגיעה בערכים מוגנים אלה מקבלת משנה חומרה משהיא מופנית כלפי נתינים זרים שהם במידה רבה "חסרי ישע" במדינת ישראל ובעלי תלות רבה במעסיקיהם כאן.

יש להתייחס בחומרה רבה לעבירות של מרמה, הונאה וזיוף ויש למגר תופעות אלה בכלל ובפרט כאשר אלה מופנות לנתינים זרים שהם בגדר אוכלוסיה מוחלשת.

מנעד הענישה בעבירות מעין אלה רחב ומשתנה בהתאם לחומרת המרמה, נסיבותיה, היקפה, משכה וטיב הפגיעה ברשויות המדינה ובנתינים הזרים.

ראה: ת.פ. (ק.ג.) 1344/09 יחידת לה"ב נ. לוי (עפ"ג(ב"ש) 13874/04/11); ת.פ. (ת"א) 38365/03/12 מ"י נ. אלמלח; ת.פ. (ת"א) 51981/02/14 מ"י נ. עיסא ואח' (ע"פ(ת"א) 48762/01/16); ת.פ..(ת"א) 5488/07 תביעות לה"ב נ. ברקן; ת.פ. 30269/07/10 מ"י נ. בן יוסף.

בענייננו אין המדובר במעידה חד פעמית, אלא במספר רב של עבירות שהתבצעו לאורך תקופה ממושכת וחזרו ושנו על עצמן. העבירות בוצעו בצוותא חדא על ידי מספר עבריינים וקדמו להן תכנון ותחכום. כל אלה נסיבות לחומרה.

יחד עם זאת שקלתי, כי סוף דבר היחס אל הנתינים הזרים לא היה יחס מתעלל או מתעמר, הם זכו לדיון

ולתנאים הולמים ואף שולם להם שכר כדן.

הגם שמדובר במעשים רבים שהתמשכו על פני תקופה ארוכה יחסית, הרי שמאחר שמדובר היה באותם אנשים ובאותו סוג של מעשים אשר חזרו על עצמם, מצאתי לראות בהם כפרשה אחת ולפיכך כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה.

מתחם הענישה הראוי לכלל המעשים נע בין 24-60 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיבים נלווים.

שקלתי את הודאתו של הנאשם ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר שהיה בכך. כן שקלתי את חלקו של הנאשם בפרשה זו אל מול חלקם של האחרים.

עניינם של האחרים בפרשה זו שוטה מלאשווילי ויעקב מגרשווילי נדון בנפרד.

שוטה מלאשווילי נדון לעונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס בסכום של 50,000 ₪.

יעקב מגרשווילי, הגם שהוא חולה במחלה קשה מאוד, נדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, עונש מאסר מותנה ולקנס בסכום של 10,000 ₪.

הגם שהנאשם לא היה בעל תפקיד בחברה, כפי שהיו האחרים, הרי שהיה לו חלק פעיל ביותר במעשים ובפרשה זו, כמתואר בהרחבה בכתב האישום.

לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 1993-2015, כולן בעבירה של איומים, בגין כל אחת מהן נדון לעונש מאסר מותנה.

הנאשם הציג מסמכים באשר למצבו הרפואי ואכן מדובר במצב רפואי שאינו קל כלל ועיקר.

עם זאת ועל פי ההלכה הפסוקה של ביהמ"ש העליון, הרי שעם כל הצער באשר למצבו הרפואי של הנאשם, אין בכך בלבד כדי לפטור אותו מגזירת עונש מאסר לריצוי בפועל, מקום בו הנסיבות מתאימות להטלת עונש כזה.

ב-ע"פ 804/05 וייל נ. מ"י נקבע כך:

"כבר הזדמן לבית משפט זה, לקבוע לא אחת, כי אדם אשר חטא כנגד החברה וביצע עבירות המצדיקות ומחייבות כליאתו למען הגן על הציבור, אל לו לצפות כי מצב בריאותו הרופף יישקל כנימוק מספיק לפוטרו מהמאסר.

בחוליו של המערער יכולים לטפל השירותים הרפואיים של שירות בתי הסוהר".

(ראו גם ע"פ 11445/05 רוט נ. מ"י; ע"פ 3659/13 פלוני נ. מ"י; ע"פ 6395/12 עזריאל נ. מ"י).

לאחר שיקול כלל הנסיבות לקולא ולחומרא והתחשבות, כאמור לעיל, בהודאתו של הנאשם, בנסיבותיו האישיות ובעיקר במצבו הרפואי, תוך מתן התחשבות גם בעובדה כי זהו עונש המאסר הראשון המוטל עליו, אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע -

20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

קנס בסכום של 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/12/18 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

במוצגים שנתפסו במהלך החקירה - ייעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.